Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului
România

O inițiativă a Uniunii Europene

DG Educație și cultură

REZULTATE DISCUȚII CAFENEA PUBLICĂ

TINERETUL ÎN MIȘCARE?
SINERGIA MOBILITATE — VOLUNTARIAT ÎN PROGRAMELE EDUCAȚIONALE EUROPENE

- BUCUREȘTI, MUZEUL ȚĂRANULUI ROMÂN, 16 MAI 2011 -

Cafeneaua publică a fost parte integrantă din evenimentul "Tineretul în Mișcare?
Sinergia mobilitate — voluntariat în programele educaționale europene" organizată de Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale.

Mai întâi... ce este o cafenea publică? O metodă de dialog interactiv care se centrează pe schimb de informații valorizând contribuțiile tuturor participanților într-un cadru relaxat.

Așa cum sugerează și numele, cafeneaua publică se organizează într-un spațiu care să creeze o atmosferă cât mai asemănătoare cu cea dintr-o cafenea (preferabil este să fie chiar într-o cafenea). Astfel se va stimula gândirea liberă, implicarea în dialog de la egal la egal a tuturor participanților și generarea de noi idei.

Participanții sunt așezați la mese unde se discută pe parcursul a mai multe runde care durează 20-30 de minute. Fiecare masă abordează un anumit subiect legat de tema mare aleasă pentru cafenea. După finalizarea timpului alocat pentru o runda, participanții se mută la o altă masă, pentru a discuta un nou subiect. La fiecare masă există o gazdă care moderează discuțiile și notează ideile principale sau soluțiile propuse de către participanți.

În timpul discuțiilor se servesc răcoritoare și cafea. La finalul a trei-patru runde de discuții se prezintă în plen concluziile dezbaterilor de la mese.

Mai multe informații cu privire la metoda cafeneaua publică găsiți la http://www.theworldcafe.com/

Revenind la cafeneaua noastră, au fost alese șase teme relevante pentru strategia Tineretul în Mișcare după cum urmează:

- Tinerii, antreprenoriatul și piața muncii

- Nonformalul, informalul, voluntariatul şi recunoaşterea competenţelor
- Mobilitate şi învăţare transnaţională
- Competenţele cheie şi excelenţa în educaţie
- Creşterea atractivităţii învăţământului superior
- Exploatarea programelor europene de finanţare pentru atingerea obiectivelor TiM

Au fost organizate patru runde de discuţii de câte 30 de minute fiecare, astfel fiecare participant a avut posibilitatea să participe la patru teme care au avut gradul cel mai ridicat de relevanţă.

În continuare găsiţi extrase ideile principale aşa cum au fost notate şi centralizate pentru fiecare temă de gazdele fiecărei mese.

Se observă faptul că există multe elemente comune între temele abordate, care se completează reciproc. Ceea ce demonstrează că o strategie precum Tineretul în Mişcare nu poate fi implementată cu măsuri punctuale ci printr-o abordare holistică.

Menţionăm faptul că acestea sunt ideile şi părerile exclusive ale participanţilor, gazdele meselor având strict rol de facilitator.

Gazde masă:
Miruna Covaci &
Andreeea Olteanu

Tema „Tinerii, antreprenoriatul şi piaţa muncii” a fost abordată din diferite perspective în cadrul cafenelei.

Termenul de „antreprenoriat”
Într-o primă fază s-a discutat despre sensul termenului de „antreprenoriat” şi ce se înţelege sau se poate înţelege prin acest termen. Din acest punct de vedere, participanţii au subliniat că a fi antreprenor nu înseamnă doar să faci o afacere, ci să faci ceva în comunitate. Termenul în sine a fost nuanţat, spunându-se că este important, ca tânăr, să te descurci să faci o achiziţie, să faci un miniproiect (de exemplu, o broşură) într-un proiect mai amplu. Prin antreprenoriat se înţelege şi o sursă de venit şi cunoaştere, o afacere, dar şi capacităţi economice, interacţiune cu cererea şi oferta, indiferent de domeniu. Antreprenoriatul este asociat cu o afacere, o idee care să răspundă unei cerinţe de pe piaţă.
Antreprenoriatul este asociat cu iniţiativa şi cu o anume structură. Antreprenoriatul poate fi înţeles şi asociat şi cu ideile de voluntariat, fără să ai neapărat capital.
S-a spus, de asemenea, că sunt mulţi factori care influenţează antreprenoriatul, dar că multe lucruri depind de fiecare persoană în parte.

Atitudini / Competenţe
Multe din discuţiile cafenelei s-au axat pe atitudinile faţă de antreprenoriat şi competenţele necesare pentru a fi antreprenor. S-a spus că pentru a fi antreprenor nu e suficient doar să ai iniţiativă, ci trebuie să-ţi doreşti să fii antreprenor. S-a subliniat importanţa practicii pentru antreprenoriat şi a lucrului în echipă.
Există anumite idei pe care le au unii oameni, cu privire la antreprenoriat, şi anume că antreprenoriatul se referă la: idee, relaţii şi bani. Legat de acest lucru, însă, s-a precizat că antreprenoriatul e direct legat de creativitate, iniţiativa şi capacitatea de a lucra în echipă fiind noţiuni de bază.

S-a vorbit despre faptul că identificarea propriilor competenţe îi ajută pe tineri să îşi dea seama la ce se pricep pentru a-şi face ulterior o afacere.
Pentru a-ţi crea o afacere trebuie să cunoşti piaţa, să fii informat. De asemenea, eficienţa într-o afacere ţine, într-o oarecare măsură, şi de pasiunea cu care acea afacere este realizată.
S-au adus exemple privind eficienţa şi implicarea la locul de muncă – sunt situaţii în care în Danemarca se lucrează part-time, punându-se accent pe eficienţă şi pe implicarea angajaţilor.
S-a precizat, de asemenea, că specializarea pe domeniu e foarte importantă.
Pentru a fi antreprenor, trebuie să ai anumite competenţe, cum ar fi lucrul în echipă şi comunicarea, lucruri ce ţin, într-o oarecare măsură, de fiecare om în parte.

Piața muncii
Legat de găsirea unui loc de muncă, s-a apreciat că un angajator bun va lua în calcul la angajare și dosarul, și prestația de la interviu – ocazie pentru un tânăr să prezinte proiectele de educație nonformală în care s-a implicat și să demonstreze competența sa de a comunica. În acest sens, un portofoliu de prezentare poate fi foarte important. Așadar, nu e vorba doar de dovezile scrise, ci și de modul cum te prezinți.

S-a vorbit, de asemenea, despre faptul că angajatorii sunt interesați să producă, nu să își dezvolte profesional angajații. Sunt puține firme interesate de așa ceva, s-a opinat. S-au adus, însă, și exemple contrare – companii care au investit mult în formare, iar angajații au plecat imediat în altă parte. Din acest punct de vedere, e importantă seriozitatea atât a angajatului, cât și a angajatorului.
S-a menționat și faptul că de multe ori tinerii nu își adecvează așteptările salariale la angajatori.
Mobilitatea transnațională cântărește mult în CV, au fost de părere câțiva participanți, în timp ce alții și-au exprimat pesimismul legat de oportunitatea angajării după mobilitate, întrucât angajatorii caută experiență.
Youthpass-ul nu impresionează cu nimic un antreprenor sau angajator, a fost de părere un participant.
Unele domenii – chimie industrială – nu sunt susținute de piața muncii, s-a spus.
Unii angajatori nu sunt dispuși să își formeze angajații. Angajatorii se uită și la lucrurile pe care le ai certificate. Nu se comunică eficient angajator – angajat atunci când angajații vor să plece, decid să facă o schimbare; trebuie lucrat și cu asta, nu doar cu angajatorii, a fost de părere cineva.
Nu toți angajatorii pun accent pe experiența în proiecte de educație nonformală, a precizat un participant.
Multinaționalele sunt diferite de alte tipuri de angajatori, au fost de părere unii participanți.

Implicarea în proiecte transnaționale
S-au adus numeroase păreri, în cadrul cafenelei, privind efectul pe care un proiect de mobilitate îl poate avea asupra unui tânăr. Au fost persoane care consideră că implicarea unui tânăr într-un proiect nu îl face automat antreprenor. Proiectul e un instrument, o facilitate, munca fiind ulterior a tânărului. Proiectele trebuie să aibă capacitatea de a îndruma.
S-au adus multe exemple privind interconectarea dintre proiecte și competențe. Mobilitatea îți dă ocazia să fii sigur pe tine. Proiectele te ajută să gândești deschis, să faci comparații, te întorci pus pe schimbare – lucruri conectate cu antreprenoriatul
Cei care au fost în mobilități își reconfigurează așteptările, se descoperă pe ei. Au căpătat experiență, siguranță, au promovat profesional și prin cunoaștere. Din alte țări te întorci cu alte idei, cu mentalitate schimbată. Mobilitatea te dezvoltă foarte mult.
S-au adus exemple în care proiecte internaționale au schimbat participanții și școlile implicate. În cazul unui proiect Leonardo da Vinci s-a menționat faptul că participanții au devenit mai siguri pe ei, iar rezultatele școlii au crescut. E important să participe cât mai mulți elevi de liceu în astfel de proiect, s-a spus. E important ca aceștia să facă practică, să știe cu adevărat ce le place, ce aptitudini au și cum se pot adapta.
Ca urmare a unui alt proiect care a fost adus drept exemplu tinerii cei care au participat privesc altfel noțiunea de muncă, fiind mai serioși și având abilități crescute de a comunica. Au mai multă încredere în ei, inclusiv în ideea de a-și

deschide o afacere. S-a menționat și importanța certificatului de competențe profesionale.

În acest context s-a vorbit și despre educația nonformală și faptul că, fiind flexibilă, poate organiza activități prin care tinerii să se dezvolte. Chiar și așa, însă, este nevoie de un efort conjugat. Proiectele trebuie să fie înțelese ca oportunități de dezvoltare a unor calități personale, de autocunoaștere.
Ideal e să obții o experiență transnațională, să te întorci și să faci o afacere, a fost de părere un participant.
Au existat și păreri pesimiste privind legătura dintre proiectele transnaționale și modul în care acestea te pot ajuta. Mobilitatea nu are legătură cu antreprenoriatul, a fost de părere cineva.

Pe unii doar îi interesează să aibă o diplomă într-o altă limbă, nu contează mult mobilitatea transnațională, a fost de părere cineva, lucru contrazis de un alt participant, care susține că nu contează diploma în altă limbă. Când te întorci dintr-o mobilitate ai curaj. Tinerii trebuie să aibă ocazia să își exprime părerile, aptitudinile și pot face asta prin proiecte.
S-a vorbit, de asemenea, despre oportunitatea, ca student Erasmus, de a fi mai atent la mediul în care te duci să studiezi, opinându-se că mulți studenți percep această mobilitate drept o evadare și că nu își doresc mai mult de atât. Pe de altă parte, s-au adus exemple de foști studenți Erasmus care s-au angajat în comunitățile unde au studiat.
Privind implicarea în proiecte, s-a vorbit și despre o oarecare presiune a finanțării și despre faptul că un proiect respins poate constitui o piedică.

Sprijin
Privind sprijinul pentru tinerii antreprenori, s-au adus exemple de programe și facilități care deja există în acest sens.
În România se sprijină tinerii antreprenori prin prevederi financiare – li se acordă un procent din investiția inițială, de exemplu. Există programe în domeniul agriculturii

prin care se acordă scutiri de impozit, dar și programe pentru cei care folosesc energie alternativă, prin care statul se angajează să returneze un procent din bani.
Sunt prevăzute subvenții pentru angajator (dacă angajează pe profilul în care s-a absolvit, tineri sub 25 ani, tineri șomeri pe termen lung), dar nu se acordă, ceea ce e riscant pentru firmele mici.
Există proiecte de tip start up pentru tineri, consultanța fiind oferită de birouri teritoriale. Cursuri – incubatoare de afaceri (tinerii vin cu o idee, au un spațiu pentru care nu plătesc pentru un timp anume și au posibilitatea de a vedea dacă ideea e viabilă).
E important, din acest punct de vedere, ca aceste oportunități să fie promovate corect.

Educația antreprenorială începe în familie. Copiii trebuie responsabilizați, tinerii trebuie să fie independenți să aleagă, altfel nimic nu se poate schimba prin cursuri formale. Școala poate doar completa educația din familie.
Cursul de educație antreprenorială de la liceu nu face prea mult și încurcă ceea ce încearcă să facă alții prin educație nonformală, a fost de părere cineva. La școală / liceu se face educație antreprenorială – de multe ori e primul contact cu antreprenoriatul pentru tineri și li se lasă impresia că trebuie să aibă excelente abilități economice, matematice, că este vorba doar despre date și calcule.
S-a vorbit despre importanța consilierii, consultanței acordate tinerilor, servicii care să fie promovate mai bine. Mulți tineri nu știu să își completeze CV-ul.

Se organizează, în anumite cazuri, târguri între licee pe idei de afaceri în cadrul orelor de educație antreprenorială.
Trebuie să existe cursuri de formare pe antreprenoriat, au fost de părere unii participanți, pentru că acest lucru îi poate ajuta pe unii tineri care nu știu ce vor sau ce vor să facă.
În facultate și liceu să se organizeze evenimente și conferințe.
Sunt necesare cursuri pentru tineri și adulți, baze de date de locuri de muncă.
Nu e suficient să ai o idee, trebuie să ai o echipă, să ai oportunități de finanțare care să fie promovate.
De la familie la comunitate, toți trebuie să îi sprijine pe tineri, au fost de părere unii participanți.

Tinerii cu oportunități reduse, antreprenoriatul și piața muncii
E nevoie de proiecte care să schimbe percepția societății civile privind tinerii defavorizați. E important să li se dea ocazia lor înșiși să se implice.
S-a propus înființarea unui ONG de tineri care să le vorbească de la egal la egal celor defavorizați. E nevoie, însă, și de persoane cu experiență, cu care să se coopereze.
E nevoie de proiecte, cursuri prin universități care să îi ajute pe cei defavorizați să profeseze. La aceste lucruri se adaugă voluntariatul, proiectele, implicarea autorităților locale. Tinerii defavorizați trebuie să muncească mult pentru a face față respingerii.
S-a vorbit despre relația de mentorat pentru tinerii defavorizați, prin care să li se prezinte diferite aspecte ale pieței muncii – folosire Internet, cursuri specializate.
Este nevoie de proiecte pe integrare socială a tinerilor cu dizabilități, centre de consiliere profesională, îndrumare în carieră.

Gazde masă:
Florina Făgărăşeanu &
Vlad Groza

Educaţie nonformală/informală/voluntariat.

Exista o reticenţă din partea tinerilor în ceea ce priveşte educaţia nonformală. Nu recunosc activităţile de educaţie nonformală ca fiind activităţi de învăţare. Aceasta reticenta este alimentata de frica de necunoscut, de perceperea metodelor ca fiind jocuri.

Nu exista receptivitate nici din partea tinerilor dar nici din partea profesorilor. De asemenea, unii profesori au introdus activităţi extracuriculare în programul şcolar, în special la elevii cu deficiente, insa Ministerul Educaţiei nu sprijină astfel de activităţi şi nu au fost introduse oficial în curricula şcolara.

Problema este însă de mentalitate, nu exista un spirit civic în societatea noastră iar părinţii nu încurajează astfel de activităţi (conform unor opinii);

În ceea ce priveşte voluntariatul, există o diferenţă de mentalitate între cultura din România şi cea din alte state ale Uniunii Europene. La noi, voluntariatul pune accent pe recompensă, faţă de cultura şi spiritul de voluntariat existent în afară. Totodată, voluntariatul este recunoscut ca fiind foarte util pentru dezvoltarea socială şi profesională a tinerilor, iar metodele nonformale reprezintă o alternativă la învăţământul formal, clasic.

În consecinţă, educaţia formală şi nonformală ar trebui să înceapă de timpuriu şi simultan, deoarece generează seturi diferite de competenţe şi abilităţi care se compensează şi se completează reciproc, fiind suplimentare.

Recunoaşterea competentelor

Sistemul educaţional trebuie reformat prin introducerea metodelor de educaţie nonformală şi acţiunilor de voluntariat, fiind importante în educaţia şi responsabilizarea tinerilor.
Unele păreri susţin că nu există dialog între elevi/tineri şi profesori, ci monolog din partea celor din urmă. Sistemul de notare ar trebui să fie schimbat pentru că nu stimulează participarea la o învăţare continuă (se rezumă la programa şcolară);

Certificatele şi diplomele sunt recunoscute doar în mediul public, iar competenţele dobândite în urma unor activităţi de voluntariat sunt recunoscute în special doar de angajatorii din multinaţionale, care au o cultură în acest sens. De aici s-a făcut o diferenţă între mediul public şi privat. Mediul public care pune accent pe diplome şi adeverinţe, şi mediul privat care apreciază mai mult competenţele, abilităţile necertificate sau nerecunoscute în mod formal.

Proiectele și inițiativele la nivel european sunt apreciate de angajatorii privați. Finanțările europene și proiectele derulate de tineri sunt atractive din punct de vedere al experienței de muncă.

Certificatele Youthpass și Europass ar trebui sa fie recunoscute de Ministerul Educației și Ministerul Muncii pentru certificarea și garantarea competențelor dobândite. Mulți dintre tineri refuză să li se emită astfel de certificate deoarece nu sunt recunoscute. Au fost și păreri conform cărora este bine să îți faci un portofoliu de certificate și diplome care să ofere o idee despre experiențele dobândite și să te poate ajuta la angajare sau la înscrierea la studii în afara țării (pentru că acolo contează).

Gazde masă:
Florentina Anghel
Mihaela Nicolai

Principalele idei desprinse din discuţiile purtate de participanţi, de-a lungul celor patru runde, au fost următoarele:

- Experienţa dobândită prin intermediul unei mobilităţi se reflectă (profesional sau personal), de cele mai multe ori asupra conţinuturilor de învăţare, acolo unde acest lucru este posibil conducând la îmbogăţirea curriculum-ului din propria instituţie
- Schimburile de experienţă îţi deschid noi perspective privind stilul personal de abordare a unei tematici, stilul de predare/ formare, modul în care relaţionezi cu cei cu care te afli într-un proces de învăţare (poate să modifice în bine relaţia profesor/trainer/cadru didactic în general şi elev/student/cursant
- Cele mai multe dintre cele învăţate (experienţele dobândite, lucrurile practice sau aplicate) pot fi implementate la nivel naţional, chiar dacă acest lucru se întâmplă după o perioadă de timp (după acestea s-au sedimentat şi au fost acceptate şi de ceilalţi)
- Învăţarea transnaţională şi aplicarea (chiar pe o perioadă scurtă de timp) a unor noi metode sau tehnici poate să producă schimbări şi o reală nevoie de a experimenta metode inovatoare într-un context naţional; pentru ca mobilitatea să aibă rezultate durabile trebuie ca lucrurile noi învăţate să fie implementate
- Mobilitatea şi învăţarea transnaţională au o contribuţie majoră la schimbările legate de atitudine: faţă de ceea ce înseamnă procesul de învăţare în general, faţă de cei cu care relaţionezi în instituţia proprie, în alte instituţii, contribuie esenţial la creşterea nivelul de încredere în propriile competenţe şi la un nivel crescut de responsabilitate
- Mobilităţile au un rol important – acela de a oferi un feedback pozitiv tinerilor care dobândesc astfel mai multă încredere în propriul potenţial
- Durata scurtă (sau, oricum, limitată a unei mobilităţi) are avantajul că îl provoacă pe cel aflat în procesul de învăţare la realizarea unui transfer de cunoştinţe sau competenţe, într-un ritm mult mai rapid (învăţarea este „accelerată”)
- Învăţarea transnaţională face posibil transferul de încredere la nivelul grupului/echipei, îţi stârneşte interesul şi te motivează să continui ceea ce ai învăţat într-un viitor context naţional sau internaţional
- Lucrul în echipe multinaţionale conduce la creşterea nivelului de toleranţă, la acceptarea diferenţelor, la abandonarea stereotipiilor - schimbă mentalităţi
- Parteneriatele internaţionale pot fi în sine un mediu de învăţare foarte complex; o mobilitate poate genera o nouă mobilitate dacă doreşti să multiplici experienţa de învăţare trăită
- Orice mobilitate contribuie direct sau indirect la dezvoltarea competenţelor lingvistice, aceasta fiind de cele mai multe ori o valoare adăugată care trebuie apreciată ca atare

- Mobilitățile creează oportunități de inter-relaționare, comunicare, socializare unice; de cele mai multe ori o mobilitate care a avut rata de succes scontată conduce la realizarea unor noi proiecte de cooperare între participanți care au succes, de asemenea
- Legătura dintre mediul educațional și cel profesional este conștientizată mai bine și privită mult mai responsabil; cel care participă la mobilitate este nevoit să își dezvolte capacitatea de gândire și analiză critică, să răspundă unor altfel de provocări care presupun autoanaliză, personaliazare și individualizare, oferă mecanisme de „filtrare" a informațiilor după alte criterii
- Participarea la o mobilitate generează mai multă independență și te învață să te descurci singur cu resursele pe care lei ai (te ajută să te pregătești pentru viață), asigură mai multe șanse de angajare (în propria țară sau în altă țară), te ajută să înțelegi și să experimentezi ce înseamnă să lucrezi într-un mediu internațional
- Mobilitatea și învățarea trebuie privite în ambele sensuri (impact asupra celor care merg în alte țări, impact asupra celor care vin și asupra celor care relaționează cu cei aflați în mobilitate).
- Învățarea transnațională poate generează „mobilitate mentală", care este foarte importantă - te ajută să explorezi noi domenii și să-ți găsești mai ușor „misiunea personală"
- Orice mobilitate îți demonstrează că poți să înveți la orice vârstă, voluntariatul în mod deosebit și implicarea într-o activitate profesională concretă, într-o altă țară, contribuie la dezvoltarea unor abilități practice pe care nu le-ai putea dobândi (mai ales ca persoană care a ieșit de pe piața forței de muncă)
- Mobilitățile reprezintă, mai ales pentru anumite categorii sociale defavorizate sau dezavantajate șanse unice de a intra în contact și a cunoaște alte culturi

Gazde masă:
Veronica – Gabriela Chirea &
Ileana Racoviceanu

Concluzii:

- Conceptul de competență nu este suficient de clar definit.
- Există confuzii între tipurile de competențe (generale, specifice, transversale)
- Există confuzii între cunoștințe, atitudini, deprinderi, abilități (elemente care constituie de fapt competența)
- Excelență într-o competență înseamnă exersarea competenței cu responsabilitate și formarea unei atitudini
- Evaluarea competențelor: Cum se realizează? De către cine? Cine îi formează și certifică pe evaluatori?

Opinii subliniate de participanți:

Excelența în educație poate fi asigurată doar de buna colaborare între beneficiarii educației: părinți, elevi, profesori, societate.

Soluții pentru atingerea excelenței în educație: anul sabatic pentru profesori (o dată la 7 ani) și organizarea unor cursuri de asertivitate.

A dobândi competențe cheie pe care alții nu ți le recunosc este o realitate a lumii de azi. Este necesar un efort dublat și constant din partea noastră pentru o dezvoltare spre excelență.

Dimensiunile competențelor: excelență, exercițiu, consiliere.

Dezvoltarea responsabilității celor care învață. Asumarea învățării. Responsabilizarea celor care au participat la un proiect.

Problema cunoașterii reale a aptitudinilor și competențelor, soluționarea problemelor de limbaj care duc la crearea unor confuzii între noțiuni.

Cea mai importantă competență: *Learning to Learn*

Excelența:

- depinde de tine
- depinde de cultura generală
- implică o capacitate de adaptare
- depinde de educația permanentă

Standarde de calitate în învățământul universitar
Adaptarea programelor educaționale la nevoile specifice ale elevilor.
Ierarhizarea competențelor în funcție de nivelul educațional.

Numai prin practică se poate conştientiza conținutul competențelor şi se pot responsabiliza cei care învață.

Excelența în educație înseamnă:

- competențe interpersonale
- competențe interculturale
- competențe sociale
- schimb de bune practici
- transfer de inovație

Gazde masă:
Madlena Nen &
Valentina Neg

În cadrul grupurilor care au participat la cafeneaua publică în vederea dezbaterii temei nr. 5 s-au prezentat următoarele propuneri:

- încurajarea studenților pentru a se implica în derularea cursurilor,
- reintroducerea examenului de admitere,
- consiliere vocațională și aplicarea de teste de aptitudini absolvenților de școală, liceu, și în special pentru persoanele care dețin posturi în cadrul departamentelor de relații publice
- elaborarea și promovarea de proiecte cu implicare mai mare a studenților
- realizarea de contracte între universități și firme (extinderea celor existente)
- promovarea universităților în vederea creșterii calității (nu doar diplome)
- introducerea disciplinei „descoperirea vocației”
- crearea de oportunități/spectacole în vederea informării părților implicate
- schimburi de profesori ougoing/incoming
- stimularea financiară a personalului didactic
- comunicare profesor - studenți accent pe stagii de practică; corelarea mai bună cu piața muncii; munca în echipă
- extinderea parteneriatelor universitate - mediu privat
- publicitate realizată de universități în vederea atragerii absolvenților de liceu; promovarea ofertei educaționale (nu doar în luna mai și nu doar în București)
- selecție riguroasă a universităților private
- realizarea de pârghii de evaluare a cadrelor didactice pentru licee (activități extracurriculare)
- noi metode de predare centrate pe elev/student
- predare prin metode interactive (astfel încât să existe timp liber pentru studiu individual – altceva decât se face la clasă)
- stabilirea de metode de predare/evaluare în vederea dezvoltării abilităților de comunicare
- programe de studiu cât mai accesibile în vederea atragerii studenților/ specializări competitive/ legătura între universitate și piața muncii
- practica în firme/obligativitate de angajare, de onorare a unui contract
- cursuri plătite de firme
- asigurarea posibilității de angajare
- creșterea accesibilității persoanelor cu dizabilități/din mediul rural (metode și materiale de lucru/internat/cazare cu taxe mai mici)
- investiție în educație

Aspecte discutate

Gazde masă:
Monica Calotă
Olivia Jidveian

- Semnificația inițiativei Tineret în Mișcare (TiM);
- Care sunt obiectivele inițiativei Tineret în Mișcare;
- Legătura între inițiativa Tineret în Mișcare și „Mobilitate";
- Semnificația termenului de Mobilitate pentru UE;
- Programele europene pentru finanțare cunoscute de participanți;
- Programele europene de finanțare de care au beneficiat participanții;
- Beneficiile aduse de participarea la programe europene și la "mobilități" finanțate din fonduri europene;
- Cum pot programele europene de finanțare existente să contribuie la atingerea obiectivelor inițiativei TiM;
- Ce alte programe/acțiuni/proiecte ar trebui inițiate pentru a se atinge obiectivele inițiativei TiM.

Sinteza discuțiilor purtate/concluzii

- TiM este o inițiativă menită să ajute tinerii să se pregătească, să își dezvolte competențe pentru a le crește șansele de a se angaja.
- Obiectivele inițiativei TiM sunt:
  - să-i ajute pe tineri **să studieze în străinătate,**
  - **să-i pregătească mai bine pe tineri** pentru piața muncii,
  - să îmbunătățească performanțele **universităților,**
  - să îmbunătățească procesele/activitățile de educație și formare.
- Pentru a se atinge obiectivele TiM este util pentru tineri să studieze, să se formeze sau să obțină experiență de muncă în străinătate și aceasta presupune "Mobilitate".
- Prin "Mobilitate" finanțată din fonduri europene se înțelege deplasarea într-o altă țară pentru studiu, formare sau muncă.
- Cele mai cunoscute programe europene pentru finanțare sunt: Tineret în acțiune și Erasmus.
- Se cunosc în măsură mai mică programele Comenius, Leonardo da Vinci și Grundtvig.
- Cei mai mulți dintre participanții la discuții au beneficiat sau vor beneficia de mobilități de tip Erasmus (mai mult pentru studiu și mai puțin plasamente) sau au fost implicați în proiecte TiA.
- Câțiva dintre participanții la discuții au fost implicați în proiecte de parteneriat Grundtvig, Comenius și/sau Leonardo da Vinci și/sau au beneficiat de mobilități Leonardo da Vinci.
- In cazul participanților implicați în proiecte TiA beneficiile au constat în: creșterea încrederii în propria persoană, crearea de relații interumane pe termen lung, schimbarea imaginii României, experiență în domeniul voluntariatului.
- În cazul studenților care au beneficiat de finanțare Erasmus beneficiiile au constat în: dezvoltarea de competențe profesionale, dezvoltarea de competențe sociale, creșterea dorinței de implicare, de a face ceva pentru alții;
- Viitorii studenți Erasmus speră că prin participarea la plasamente sau la studii în altă țară vor înregistra o creștere a adaptabilității, vor avea șanse mai mari de angajare atât în țară cât și în alte țări europene, își vor crește valoarea pe piața muncii. Unii beneficiari de finanțare Erasmus consideră că experiența Erasmus nu este apreciată de angajatorii din România.
- În cazul participanților la mobilități individuale Comenius beneficiul a constat în intensificarea sentimentului de apartenență la familia profesorilor din Europa, schimb de experiență cu profesori din alte țări.
- În cazul elevilor și profesorilor beneficiari de mobilități Leonardo da Vinci beneficiile constau în dezvoltarea de competențe profesionale, de comunicare, sociale, de self - management, civice.
- Persoanele implicate în proiecte de parteneriat Comenius și/sau Grundtvig au contribuit la realizarea de materiale pentru cursuri de formare privind antreprenoriatul, au fost implicate în activități prin care s-a urmărit creșterea șanselor de angajare ale persoanelor cu nevoi speciale, au contribuit la realizarea de material didactic și derularea de cursuri pentru dezvoltarea competențelor de bază ale adulților.
- Participanții care au fost implicați în proiecte finanțate de alte programe decât LLP și TiA sau proiecte auto-finanțate au activat în Centre de start-up, au activat ca voluntari, au contribuit la dezvoltarea de centre de orientare profesională.
- Referitor la obiectivul : ***să-i ajute pe tineri să studieze în străinătate***, Programul Erasmus poate contribui la realizarea acestui obiectiv.
- Referitor la obiectivul: **să-i pregătească mai bine pe tineri** pentru piața muncii, la realizarea lui au un rol determinant Programele Erasmus, Leonardo da Vinci și TiA .
- Referitor la celelalte 2 obiective ale inițiativei TiM, s-a apreciat că la atingerea acestora pot contribui: Programul Erasmus prin mobilitatea studenților și profesorilor, programul Leonardo da Vinci prin Mobilități VETPRO și proiecte de Parteneriat și TOI, programele Comenius și Grundtvig prin proiecte de parteneriat care să permită dezvoltare instituțională, același rol jucînd și acțiunea TiA Inițiative ale tinerilor.
- Un proiect legislativ care să determine cooperarea între Universități și agenți economici pentru adaptarea curriculum+ului la nevoile reale ale pieței muncii.
- Proiecte în care educatori și angajatori să se inforrmeze cu privire la modele de cooperare.
- Proiecte/programe/acțiuni de informare mai eficiente privind oportunitățile de finanțare.